

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 8 ΜΑΪΟΥ 1979

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
103

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 915

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της «περι Ταμείου Συντάξεων Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων νομοθεσίας».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, άπεφασίσαμεν:

“Αρθρον 1.

Το άρθρον 3 του Α.Ν. 2326/1940 «περι Ταμείου Συντάξεων Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων» (Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.) ως τροποποιηθέν ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

“Αρθρον 3.

1. Το Ταμείον Συντάξεων Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων, διοικείται υπό έννεαμελούς Διοικητικού Συμβουλίου, άπαρτιζομένου:

α) Έκ τριών (3) ήσφαλισμένων, μελών του Τεχνικού Έπιμελητηρίου της Ελλάδος (Τ.Ε.Ε.), εξ ών ό είς έκ τών άσασχολουμένων είς ίδιωτικές έπιχειρήσεις και είς έκ τών μελετητών.

β) Έξ ένός (1) ήσφαλισμένου, μέλους της Πανελληνίου Ένώσεως Διπλωματούχων Μηχανικών Εργοληπτών Δημοσίων Έργων ή της Πανελληνίου Ένώσεως Διπλωματούχων Μηχανολόγων — Ηλεκτρολόγων Εργοληπτών Δημοσίων Έργων, προτεινομένου από κοινού υπό τών έν λόγω Ένώσεων.

γ) Έξ ένός (1) ήσφαλισμένου, μέλους της Ένώσεως Μηχανικών Δημοσίων Έκκαλλήλων Διπλωματούχων Ανωτάτων Σχολών.

δ) Έξ ένός (1) ήσφαλισμένου, Εργολήπτου Δημοσίων Έργων, μέλους της Πανελληνίου Ένώσεως Συνδέσμων Εργοληπτών Δημοσίων Έργων.

ε) Έξ ένός (1) ήσφαλισμένου, μέλους της Πανελληνίου Ένώσεως Πτυχιούχων Έπομνηχανικών.

στ) Έξ ένός (1) συνταξιούχου του Ταμείου Συντάξεων Μηχανικών Εργοληπτών Δημοσίων Έργων, τυγχάνοντος μέλους της Ένώσεως Συνταξιούχων του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.

ζ) Έξ ένός (1) άνωτέρου υπάλληλου του Έπουργείου Κοινωνικών Έπηρεσιών.

2. Τα άνωτέρω μέλη μετ' ισαρίθμων άναπληρωματικών, διορίζονται δι' άποφάσεως του Έπουργού Κοινωνικών Έπηρεσιών.

Τα έν έδαφείς α έως και στ μέλη διορίζονται υπό του Έπουργού Κοινωνικών Έπηρεσιών, έκ πίνακος περιλαμβάδανοντος διπλάσιον άριθμόν υποψηφίων ως τακτικών και άναπληρωματικών μελών υποβαλλομένου παρ' του Τεχνικού Έπιμελητηρίου της Ελλάδος και τών άναφερομένων κατ' έπίπτωσιν οικείων Ένώσεων.

3. Κατά την πρώτην συνεδρίασιν έκάστου νέου Διοικητικού Συμβουλίου εκλέγεται, δι' μυστικής ψηφοφορίας, έκ τών μελών αυτού ό Πρόεδρος και ό Αντιπρόεδρος.

4. Είς τό Διοικητικόν Συμβούλιον μετέχει, άνευ ψήφου, ως Κυβερνητικός Έκπρόσωπος άνώτερος υπάλληλος του Έπουργείου Κοινωνικών Έπηρεσιών όριζόμενος, μετά του άναπληρωτού του, υπό του Έπουργού Κοινωνικών Έπηρεσιών.

5. Εισηγητής είς τό Δ.Σ. είναι ό Γενικός Διευθυντής του Ταμείου ή ό άναπληρών τουτον Διευθυντής.

6. Χρέη Γραμματέως του Δ.Σ. εκτελεί υπάλληλος του Ταμείου, όριζόμενος, μετά του άναπληρωτού του, δι' άποφάσεως του Δ.Σ.

7. Η θητεία του Δ.Σ. είναι τριετής, άρχομένη από της δημοσιεύσεως είς την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της άποφάσεως του Έπουργού Κοινωνικών Έπηρεσιών περί διορισμού τών μελών του Δ.Σ. και του Κυβερνητικού Έκπροσώπου. Το Δ.Σ. άσκει τά καθήκοντά του και μετά την λήξιν της θητείας του και μέχρι του διορισμού του νέου Δ.Σ., σύχί, όμως, πέραν του τριμήνου από της λήξεως της θητείας του.

8. Είς περίπτωσιν καθ' ήν τό Τεχνικόν Έπιμελητήριο της Ελλάδος ή μία ή πλείονες τών έν έδαφείς β έως και στ της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου άναφερομένων Ένώσεων δέν ήδωκεν προτείνει τά προς διορισμόν της νέας Διοικήσεως μέλη, ένα τουλάχιστον μήνα πρό της λήξεως της θητείας του Δ.Σ. του Ταμείου, ταύτα διορίζονται δι' άποφάσεως του Έπουργού Κοινωνικών Έπηρεσιών έκ τών μελών τών Διοικήσεων του Τ.Ε.Ε. ή τών οικείων Ένώσεων, άντιστοιχώς.

9. Το Δ.Σ. του Ταμείου συνεδριάζει τακτικώς μέν άπαξ της έβδομάδος, έκτάκτως δέ όσάκις ήθελε παραστή πρός τούτο άνάγκη, μετά πρόκλησιν του Προέδρου αυτού. Η σχετική πρόκλησις δέον νά κοινοποιήται, είς πάντα τά τακτικά και άναπληρωματικά μέλη, δύο τουλάχιστον ήμέρας πρό της τακτικής συνεδριάσεως, την προτεραιάν δέ προκειμένου περί έκτάκτου τιαύτης. Κατ' άμφοτέρως τάς περιπτώσεις γνωστοποιούνται και τά προς συζήτησιν θέματα. Είναι δυνατή ή άναγραφή και έτέρου θέματος είς την ήμερησίαν διάταξιν εάν άποφασισθί τούτο υπό πάντων τών παρισταμένων είς την συνεδρίασιν μελών, έκτός εάν πρόκειται περί επανδύσεως κεφαλαίων όποτε δέν επιτρέπεται ή άναγραφή τούτου.

Τό Δ.Σ. συνεδριάζει έκτάκτως έφ' όσον αιτήσωνται τούτο έγγραφώς τρία τουλάχιστον έκ τών τακτικών μελών αὐταῦ, άναφέροντα και τό θέμα δι' τό όποιον αιτούνται την συνεδρίασιν. Ο Πρόεδρος ύποχρεούται νά συγκαλέσῃ έκτάκτως τό Δ.Σ. είς συνεδρίασιν, έντός τριών (3) ήμερών από της λήξεως της ως άνω αιτήσεως ή νά θέσῃ τό θέμα τούτο ως πρώτον είς την ήμερησίαν διάταξιν, μεσολαβούσης συνεδριάσεως, έντός της ως άνω προθεσμίας.

10. Τὸ Δ.Σ. εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων μέντε. (5) μελῶν ἐν οἷς ὁ Πρόεδρος ἢ Ἀντιπρόεδρος.

11. Τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας, κωλύματος ἢ ἀλλείψεως, ἀναπληροῦν ἀντιστοίχως ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ τὰ ἀναπληρωματικά μέλη.

12. Κανονιζόμενης καθ' οἰκονομικὴν τρόπον, θέσεως τινος τακτικοῦ ἢ ἀναπληρωματικοῦ μέλους τοῦ Δ.Σ., διορίζονται κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερομένην διαδικασίαν νέα μέλη διὰ τὸν ὑπόλοιπον τῆς θητείας χρόνον.

13. Καθιζόμενα τοῦ Κυβερνητικοῦ ἐκπροσώπου εἶναι τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ Α.Ν. 1778/1951 (περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ ἐποπτείας, ἐλέγχου καὶ διοικήσεως τῶν Ὁργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας) διὰ τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον.

14. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου θεωρεῖται λήξασα ἡ θητεία τοῦ ὑφισταμένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Σ. Μ.Ε.Δ.Ε., τὸ ὅποιον ἐξακολουθεῖ νὰ ἀσκήσῃ τὰ καθήκοντά του μέχρι τοῦ διορισμοῦ του, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἁρθροῦ, νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ὡς τροποποιηθὲν ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διοικεῖ τὸν Ὁργανισμόν καὶ διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, κατὰ τὰς καίμεναις διατάξεις καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ πάσης υποθέσεως ἀφορώσης τοῦτον.

Ἰδίᾳ:

α) Ἐγκρίνει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν, ἀπολογισμόν καὶ ἰσολογισμόν.

β) Μεριμνᾷ διὰ τὴν κανονικὴν εἰσπραξίν των πόρων αὐτοῦ.

γ) Ἀποφασίζει περὶ τῆς τοποθετήσεως, ἐκποιήσεως, υποθηκεύσεως, ἐνεχυρώσεως τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ Ὁργανισμοῦ κατὰ τὰς καίμεναις διατάξεις.

δ) Ἀποφασίζει περὶ τῶν εἰς εἶδος καὶ χρήμα παροχῶν, μεριμνᾷ διὰ τὴν ἔγκαιρον καὶ κανονικὴν χορήγησιν τούτων καὶ ἐντέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἐγκειμένου προϋπολογισμοῦ προβλεπομένων δαπανῶν. Μὴ προβλεπόμεναι δαπάναι ὑποβάλλονται πρὸ πάσης ἐκτελέσεως εἰς τὸ ἐποπτεύον Ὑπουργεῖον πρὸς ἔγκρισιν.

ε) Ἀποφασίζει καὶ εἰσηγεῖται εἰς τὸ ἐποπτεύον τὸν Ὁργανισμόν Ὑπουργεῖον τὰς ἀναγκαίας τροποποιήσεις τῆς καίμενης νομοθεσίας καὶ ἐν γένει ἐπεξεργάζεται τοὺς Κανονισμούς, ὡς καὶ πάσας τὰς καταστατικὰς διατάξεις.

στ) Συμβιβάζεται ἢ παραιτεῖται ἀπὸ δικαστικοῦ ἀγῶνος, μὲ γνώμονα πάντοτε τὰ συμφέροντα τοῦ Ὁργανισμοῦ.

ζ) Ἀποφασίζει περὶ τῆς προσλήψεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὁργανισμοῦ, τῶν ἐν γένει μεταβολῶν τῆς καταστάσεως αὐτοῦ, ὡς καὶ περὶ ἀπολύσεως τούτου, κατὰ τὴν διέπουσαν τοὺς ὑπαλλήλους Ν.Π.Δ.Α. νομοθεσίαν.

η) Παρέχει γενικὴν ἢ εἰδικὴν ἐξουσιοδότησιν ὅπως ὠρισμένης φύσεως ἔγγραφα ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἢ τῶν Διευθυντῶν τοῦ Ταμείου.

2. Εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου χορηγεῖται μνημονία ἀποζημίωσις δι' ἐξοδα παραστάσεως, ὀριζομένη διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.

Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Πρεσβείας Κυβερνήσεως, Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐγκρίνεται ἡ χορήγησις ἀποζημιώσεως κατὰ συνεδριάσιν εἰς τὸν Πρόεδρον, τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ., τὸν Κυβερνητικὸν Ἐκπρόσωπον, τὸν Γεν. Διευθυντὴν καὶ τὸν Γραμματέα αὐτοῦ.

Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων καθορίζεται ἀποζημίωσις διὰ τὸν Διευθυντὴν - Ἰατρὸν τοῦ Κλάδου Ὑγείας Τεχνικῶν, ὡς καὶ καλῆται ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. εἰς τὰς συνεδριάσεις αὐτοῦ. Αἱ συνεδριά-

σεις τοῦ Δ.Σ. θὰ πραγματοποιοῦνται ἐκτὸς τῶν ὥρων ἐργασίας τοῦ Ταμείου.

3. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, ἐξαίρεται τῶν υποθέσεων, δι' ἃς ἀπαιτεῖται εἰδικὴ πλειοψηφία. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχύει ἡ γνώμη ὑπὲρ ἧς δίδεται ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

4. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., διορίζεται μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ὡς τροποποιηθὲν ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 5.

1. Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τὸν Ὁργανισμόν καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς σχέσεις, δικαστικὰς καὶ ἐξωδικὰς. Ἡ ἐκτὸς ἔδρας ἐξωδικὸς ἢ δικαστικὴ ἐκπρόσωπησης τοῦ Ὁργανισμοῦ, δύναται ν' ἀνταπεθῇ ἀποφάσει τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ εἰς ἕτερον πρόσωπον.

2. Ὁ Πρόεδρος ὡς ἀνώτατος Προϊστάμενος τοῦ Ὁργανισμοῦ, ἔχει γενικῶς τὸν ἐλεγχὸν καὶ τὴν ἐποπτείαν αὐτοῦ, παρακολουθεῖ τὴν ἀκριβὴ ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ., διατυπώνει τὰ ἐρωτήματα πρὸς τὴν Νομικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ταμείου, ἐκδίδει τὰς δεούσας ὁδηγίας πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ὁργανισμοῦ ἐναρμονίζων ταύτας πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν καίμενων διατάξεων ὀριζόμενα καὶ ὑπογράφει τὰ ἔγγραφα τοῦ Ὁργανισμοῦ.

3. Τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. παρακολουθοῦν τὴν ἐν γένει πορείαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ταμείου καὶ εἰσηγοῦνται πᾶν κατὰ τὴν κρίσιν των μέτρον δυνάμενον νὰ προαγάγῃ τὰ συμφέροντα τοῦ Ὁργανισμοῦ, ζητοῦντα διὰ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ πᾶσαν ἀναγκαζομένην εἰς αὐτὰ πληροφορίαν.

4. Πᾶν μέλος τοῦ Δ.Σ. ἀπουσιάζον ἐπὶ πάντε συνεχεῖς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. ἢ τῶν ὑπ' αὐτοῦ συνιστωμένων Ἐπιτροπῶν ἄνευ ἀποχωρήντος λόγου κρινόμενον ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. δύναται νὰ ἀντικαθίσταται προτάσει τοῦ Δ.Σ. δι' ἀποφάσεως τοῦ διορίσαντος τοῦτο Ὑπουργοῦ, κατὰ τὴν ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ὡς ἰσχύει, διαδικασίαν.

5. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς προΐσταται τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὁργανισμοῦ καὶ ἔχει πάσας τὰς ἀρμοδιότητας τὰς ὀριζόμεναις ὑπὸ τῶν καίμενων διατάξεων καὶ τὰς ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ εἰδικωτέρας τοιαύτας.

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Α.Ν. 2326/1940 προστίθενται παράγραφοι 7, 8, 9 καὶ 10 ἔχουσαι οὕτω:

«7. Ὁμοίως μετέχουν υποχρεωτικῶς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τῶν Ταμείων οἱ αὐτοτελῶς ἀπαρτίζονται καὶ μὴ τυγχάνοντες ἡσφαλισμένοι εἰς ἕτερον φορέα κυρίας ἀσφαλίσεως πτυχιούχοι ὑπομηχανικοὶ ἀπόφοιτοι τῶν καταργηθεισῶν Σχολῶν Θεσσαλονίκης, Βόλου, Πατρῶν, Ἰωαννίνων, Ἡρακλείου Κρήτης, τῆς Βαλκανικῆς Σχολῆς Ληξουρίου, τῶν Ἡρακλείου Τεχνικῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης τῶν ἰδρυθεισῶν δυνάμει τοῦ Ν.Δ. 3971/1959 (περὶ τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως, ὁργανώσεως τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ διοικήσεως τῆς παιδείας).

Ὁμοίως μετέχουν υποχρεωτικῶς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. καὶ οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντες εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας Τεχνικῶν τοῦ Ταμείου, ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ Διευθυντοῦ καὶ Ἀναπληρωτοῦ Διευθυντοῦ, ἐπὶ θητεία ἰατροὶ κατ' ἄρθρον 13 παράγραφος 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1696/1977 Πρ. Διατάγματος (περὶ τοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.).

Οἱ ἀνωτέρω δύνανται νὰ ἀναγνωρίσουν ὡς χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως τὸν ἀπὸ τῆς προσλήψεως καὶ ἐφεξῆς χρόνον, ἀνεξαρτήτως σχέσεως ἐργασίας, ἐπὶ καταβολῇ τῆς ἰσχυροῦσης εἰσφορᾶς διὰ τοὺς ἐμμέσθους μετόχους κατὰ τὴν ὑπόβλην τῆς σχετικῆς αἰτήσεως.

Ὡς πρὸς τὴν ἐξοφλήσιν τῆς ὀφειλῆς ἐξ ἀναγνωρίσεως χρόνου προϋπηρεσίας, ἐφαρμογὴν ἔχουν αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 9 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

8. Οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἄγοντες ἡλικίαν ἄνω τῶν 60 ἐτῶν, κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, δύνανται νὰ ἐξαίρεθουν τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ Ταμείου ἐρ' ὅσον αἰτήσωνται τοῦτο ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου.

9. Εἰς τοὺς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν εἰς τὰς προηγουμένους παραγράφους τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὑπαγομένους εἰς τὴν ἀσφάλισιν, παρέχεται τὸ δικαίωμα ἀναγνωρίσεως χρόνου ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος ὑπομηχανικοῦ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ τῇ ἀλλοδαπῇ μέχρι δέκα (10) ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ πτυχίου των, δι' αἰτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐπὶ καταβολῇ εἰσφορᾶς πρὸς τὸν Κλάδον Συντάξεως ἰσῆς πρὸς τὸ διπλάσιον τῆς ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου α τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 2326/1940 προβλεπομένης διὰ τοὺς ἐλευθέρως ἀσκούντας τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἰσχυούσης κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως. Ἡ ἐκ τῆς ὡς ἄνω αἰτίας ὀφειλὴ, δύναται νὰ ἐξοφληθῇ εἰς 48 ἰσοπότους μηνιαίας δόσεις. Εἰς περίπτωσιν ἀπωλείας τοῦ δικαιώματος τεμηματικῆς καταβολῆς τῆς ὀφειλῆς, τὸ ὑπόλοιπον πᾶσιν καθίσταται ἀπαιτητὸν καὶ ἐξοφλεῖται ἐάσει τῆς ἰσχυούσης κατὰ τὸν χρόνον καταβολῆς εἰσφορᾶς, μετὰ τῶν νομίμων προσαυξήσεων.

10. Διὰ τὴν συνταξιοδότησιν λόγῳ γήρατος τῶν εἰς τὰς προηγουμένους παραγράφους ἀναφερομένων ὑπομηχανικῶν τῶν ὑπαγομένων τὸ πρῶτον εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου καὶ ἔχοντων ὑπερβῆ τὸ 50ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἀπαιτεῖται ἡ παραμονὴ των εἰς τὴν ἐνεργὸν ἀσφάλισιν ἐπὶ τόσα ἔτη ὅσα ὑπολείπονται πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, μὴ δυναμένων, ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπολείπονται τῆς πενταετίας.

Διὰ τὴν ἀπαιτητὴν συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας εἰς τὰ ἀνωτέρω πρόσωπα ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου εἰς τοὺς δικαιούδους αὐτῶν, ἀπαιτεῖται ἡ παρέλευσις τοῦ αὐτοῦ χρόνου πραγματικῆς ἀσφαλίσεως ὅστις ἀπαιτεῖται καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς μετόχους).

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Α.Ν. 2326/1940 προστίθενται παράγραφοι 11 καὶ 12 ἔχουσαι ὡς ἀκολουθοῦσι:

«11. Ἡσφαλισμένοι τοῦ Ταμείου ἀσκούντες τὸ ἐπάγγελμα των εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν δύνανται τῇ αἰτήσει των νὰ συνεχίσουν τὴν παρ' αὐτῇ ἀσφάλισιν των διὰ τὸν χρόνον τῆς τοιαύτης ἀπαχολήσεώς των, ἐπὶ τῇ καταβολῇ μηνιαίας εἰσφορᾶς ἰσῆς πρὸς τὸ διπλάσιον τῆς ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου α τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος νόμου ἐριζομένης καὶ ἐκάστοτε ἰσχυούσης τοιαύτης διὰ τοὺς ἐλευθέρως ἀσκούντας τὸ ἐπάγγελμα. Οἱ ὑπαγόμενοι τὸ πρῶτον εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου, δύνανται νὰ ἀναγνωρίσουν χρόνον ἐπαγγελματικῆς τῶν ἀπαχολήσεως εἰς τὴν ἀλλοδαπῇ, μετὰ τὴν λήψιν τοῦ πτυχίου των καὶ μέχρι δέκα (10) ἐτῶν, καταβάλλοντες τὰς κατὰ τὸ προηγουμένον ἐδάφιον εἰσφορᾶς δι' ἀναγνώρισιν τοῦ ὃν δικαιούνται χρόνου.

12. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, ἡσφαλισμένοι ἀσκήσαντες τὸ ἐπάγγελμα των εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ὡς καὶ οἱ ὑπομηχανικοὶ οἱ ὑπαχθισόμενοι εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 7 τοῦ παρόντος ἄρθρου, δύνανται νὰ ἀναγνωρίσουν, δι' ἐξαγορᾶς, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸν χρόνον τοῦτον, ἐρ' ὅσον ὑπεβάλλουν σχετικὴν αἰτήσιν ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἐναρξέως ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Οἱ ἀνωτέρω ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τῶν περὶ ὃν ἡ προηγουμένη παράγραφος εἰσφορῶν δι' ἕκαστον ἀναγνωριζόμενον μῆνα, τὸ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης δὲ ὀφειλόμενον ποσὸν δύναται νὰ καταβληθῇ εἰς 48 ἰσοπότους μηνιαίας δόσεις. τῆς πρώτης ἐξ αὐτῶν καταβλητέας ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεσεπομένου, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ λογαριασμοῦ μηνός.

ὑπὸ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω προϋποθέσεις δύνανται νὰ ἀναγνωρίσουν χρόνον ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ

οἱ νῦν συνταξιούχοι ἢ οἱ δικαιούχοι αὐτῶν καὶ μέχρι δέκα (10) ἐτῶν, ὑποχρεοῦμενοι εἰς τὴν ἄμεσον καταβολὴν τοῦ ἐνὸς τρίτου τῆς ὀφειλῆς, τοῦ ὑπολοίπου ἐξοφλητέου εἰς δόσεις, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, δυναμένους νὰ παρακρατοῦνται καὶ ἐκ τῆς συντάξεώς των.

Ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως καταβολῆς δόσεως τινος πέραν τοῦ εἰς ὃν ἀναφέρεται αὕτη μηνός, ἀπόλλυται τὸ δικαίωμα τεμηματικῆς καταβολῆς ὀφειλῆς, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ποσὸν εἶναι ἀπαιτητὸν ἐάσει τοῦ ἰσχυόντος ἀσφαλιστροῦ κατὰ τὸν χρόνον ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς, μετὰ τῶν νομίμων προσαυξήσεων).

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἐδάφιον α τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ὡς τροποποιηθὲν ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«α. Ἐκ μηνιαίας εἰσφορᾶς ἐκάστου ἡσφαλισμένου, ἐλευθέρως ἀσκούντος τὸ ἐπάγγελμα, ὑπολογιζομένης εἰς ποσοστὸν τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3%) ἐπὶ τοῦ ἐκάστοτε βασικοῦ μισθοῦ δημοσίου πολιτικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῇ 2ῃ καταβλητέας ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ εἰς ὃν ἀναφέρεται αὕτη, μηνός.

Προκειμένου περὶ ἐμμέσθων ἢ μηνιαία εἰσφορὰ ὀρίζεται εἰς τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (4%) ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω μισθοῦ.

Διὰ τοὺς ὑπαγομένους τὸ πρῶτον εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ πτυχίου των καὶ διὰ μίαν πενταετίαν ἀπὸ αὐτῆς, ἡ μηνιαία εἰσφορὰ ὀρίζεται ἰσῆς πρὸς τὰ ἐξήκοντα ἑκατοστὰ (60%) τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰσφορᾶς.

Τὸ Δημόσιον, ὡς καὶ πάντα τὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις οἰασθήποτε μορφῆς ὑποχρεοῦνται εἰς παρακρατῆσιν καὶ ἀπόδοσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν ὡς ἄνω εἰσφορῶν τῶν ἡσφαλισμένων ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνός, ἀφ' οὗ κατ'ἐστῆσαν ἀπαιτηταὶ αἱ ἀντιστοιχοὶ ἀποδοχαὶ ἢ ἀμοιβαί, συνυποβαλλομένων καὶ σχετικῶν ἀναλυτικῶν καταστάσεων).

Ἄρθρον 7.

Αἱ παράγραφοι 1, 4, 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 19—28.12.1934 Π. Δ/τος καταργοῦνται, τῶν παραγρᾶφων 2, 3, 7 καὶ 8 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀριθμουμένων ὡς παραγρᾶφων 1, 2, 3 καὶ 4 ἀντιστοίχως.

Εἰς τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀριθμουμένην νέαν παράγραφον 3 προστίθενται τρία ἐδάφια ἔχοντα οὕτω:

«Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν ἤθελεν ὑποβληθῇ ὑπὸ τοῦ μετόχου ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπεύθυνος δήλωσις καὶ δὲν ἤθελε γίνεαι παρακρατῆσις καὶ ἀπόδοσις τῆς εἰσφορᾶς ἡσφαλισμένου εἰς τὸ Ταμεῖον, ὑπόχρεοι τυγχάνουν ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὀδὴν οὗ ὡς ἡσφαλισμένος καὶ ὡς ἐργοδότης.

Ἐπὶ ὑποβολῇ τῆς, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ὑπευθύνου δηλώσεως, ὑπόχρεως τυγχάνει ὁ ἐργοδότης.

Ἐπὶ παρακρατῆσεως τῆς εἰσφορᾶς ἡσφαλισμένου καὶ μὴ ἀποδόσεως ταύτης, ὑπόχρεως τυγχάνει ὁ παρακρατῆσας ἐργοδότης.

Ἄρθρον 8.

Αἱ περιπτώσεις στ, ζ, η, θ, ι, ιδ, ιε καὶ ιζ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ὡς τροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, καταργοῦνται.

Ἄρθρον 9.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ὑπὲρ τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Α.Ε. δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἰδιωτῶν μηχανικῶν κλπ. περὶ ὃν τὸ ἐδάφιον ε τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ ἐκάστοτε ἐριζόμενα ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων κατώτατα ὅρια ἀμοιβῶν μηχανικῶν ὅταν αἱ ὑπὸ τῶν μελετητῶν καὶ μηχανικῶν ἐν γένει κατατιζόμεναι συμβάσεις εἴσῃ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Α. 916/1971 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 4171/1961 «περὶ λήψεως γενικῶν μετρώων διὰ τὴν υποβοήθησιν τῆς ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομικῆς τῆς Χώρας» προβλέπων ἀμοιβὴν μικροτέραν τῶν ἐκάστοτε κατωτάτων ὀρίων.

"Άρθρον 10.

Εν τέλει της περιπτώσεως ε της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του Α.Ν. 2326/1940, προστίθεται εδάφιον έχον εὖτω :

«Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἡ ὡς ἂνω ποσοστιαία ἐκ 2% κρᾶτησις, ἡ ἐκρύνουσα τοὺς δικαιούχους τῶν ἀμειβῶν ἰδιώτας, ἡτθαλισμένους αὐτοῦ, καταβάλλεται πρὸς τὸ Ταμεῖον ἀνεξαρτήτως πηγῆς χρηματοδοτήσεως τῆς μελέτης τοῦ ἔργου».

"Άρθρον 11.

Ἡ περίπτωση ε γ της παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου μόνου τοῦ Ν. 1889/1951, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«γ. Ἐκ καταβολῆς ποσοστοῦ δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2%) ἐπὶ τῆς ἀμοιβῆς ἐκάστης μελέτης βιομηχανικῶν, μεταλλευτικῶν, λατομικῶν, ἡλεκτρολογικῶν καὶ μηχανολογικῶν ἐγκαταστάσεων πάσης φύσεως, ἐκπονουμένων εἴτε ὑπὸ μετόχων τοῦ Ταμείου, εἴτε ὑπὸ πάσης φύσεως ἐταιρειῶν ἢ τεχνικῶν γραφείων, τῇ ἐντολῇ δημοσίων ἐν γένει δημοτικῶν, κοινοτικῶν καὶ λιμενικῶν Ἀρχῶν καὶ παρὰ παντὸς Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου καὶ παντὸς ἰδιώτου ἄνευ περιορισμοῦ τινος, ὡς πρὸς τὸ ἀνώτατον ὅριον κρατήσεως».

"Άρθρον 12.

Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ άρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 2326/1940 προστίθεται περίπτωση ε γ ἔχουσα ὡς ἀκολούθως :

«γ. Ἐξ εἰσφορᾶς δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2%) ἐπὶ τῶν ταμιαρχῶν καθαρῶν κερδῶν τῶν προσερχομένων ἐκ τῶν δημοσίων ἔργων ἢ τῶν ἔργων Δήμων ἢ Κοινοτήτων καὶ Νομικῶν ἐν γένει Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ὡς καὶ ἐπὶ οἰκισθῆναι φύσεως ἰδιωτικῶν τεχνικῶν ἔργων καὶ οἰκοδομῶν, βαρυνούσης τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὴν ἀσφάλειν τοῦ Ταμείου ἐργολήπτας, ὡς καὶ τὰς πάσης μορφῆς Ἐργοληπτικὰς Ἐταιρείας διὰ τὰ εἰσδημιάτα των τὰ προσερχόμενα ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὡς ἂνω ἀναφερομένων ἔργων».

Διὰ τὴν εἰσπραξὶν τῶν κατὰ τὴν παρούσαν περίπτωσιν δικαιωμάτων τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 9 καὶ 10 τοῦ παρόντος άρθρου».

"Άρθρον 13.

Αἱ παράγραφοι 3 καὶ 4 τοῦ άρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ἀντικαθίστανται ὡς κάτωθι :

«3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Α.Σ. τοῦ Ταμείου, δύναται νὰ μεταβάλλεται ὁ τρόπος εἰσπραξέως παντὸς πόρου τοῦ Ταμείου, προκειμένου δὲ περὶ εἰσπραξέως τούτου δι' ἐνσήμων, νὰ ὀρίζεται ὁ τύπος αὐτῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια προκύπτουσα ἐκ τῆς μεταβολῆς».

4. Πᾶσα ἀπαιτήσις τοῦ Ταμείου ἐξ οἰκισθῆναι αἰτίας προσερχομένη μετὰ τῶν προσφθέντων ἐπιβαρύνσεων, εἰσπράττεται βάσει τῶν δικονομικῶν διατάξεων τῆς ἐκάστοτε ἰσχυούσης διὰ τὴν ἀναγκαστικὴν εἰσπραξὶν τῶν Δημοσίων ἐσόδων, νομοθετίας, ἐξαιρουμένου τοῦ μέτρου τῆς προσωπικῆς κρατήσεως τὸ ὅποιον δύναται νὰ ἐπιβάλληται μόνον εἰς περίπτωσιν εἰσπράξεως αὐτῆς διὰ τῶν Δημοσίων Ταμείων».

Τίτλον διὰ τὴν τοιαύτην ἀναγκαστικὴν εἰσπραξὶν ἀποτελεῖ ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. καθορίζουσα τὸ εἰσπρακτέον ποσὸν ἐκ καθυστερουμένων ἐν γένει ἀπαιτήσεων καὶ προσθέντων ἐπιβαρύνσεων, τὴν αἰτίαν τῆς ὀφειλῆς, ὡς καὶ τὴν περίδον εἰς ἣν ἀνάγεται αὕτη.

Διὰ τῆς ἐπιδίωξης τῆς ἀτομικῆς εἰδοποιήσεως εἰς τὸν ὀφειλέτην διακρίπεται ἡ παραγραφή. Τὸ Ταμεῖον δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν εἰσπραξὶν τῶν ἀπαιτήσεων του καὶ κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν Δικαστηρίων».

"Άρθρον 14.

Αἱ, διὰ τῶν άρθρων 9, 10 καὶ 11 τοῦ παρόντος ἐπερχόμεναι μεταβολαὶ δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ὡς πρὸς τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ὕψους τῶν ἀντιστοιχῶν πόρων τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσόβου Πολυτεχνείου, δι' οὗς ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κείμεναι περὶ αὐτοῦ διατάξεις.

"Άρθρον 15.

Ἡ περίπτωση α της παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«α. Εἰς τὴν ἀγορὰν κεντρικῶν ἀκινήτων εἰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ καὶ Θεσσαλονίκην καὶ εἰς πόλεις ὅπου ἐδρεύει Περιφερειακὴ Ὑπηρεσία Δημοσίων ἔργων ἢ Διεύθυνσις Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων ἔργων».

"Άρθρον 16.

Τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον εδάφιον τῆς παραγράφου 3 τοῦ άρθρου 2 τοῦ Ν.Α. 2724/1953 (περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς κειμένης νομοθεσίας (περὶ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.) ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς :

«Αἱ κατὰ τὸ εδάφιον ε της παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 2326/1940 προβλεπόμεναι προσεφολήσεις πιστοποιήσεων πληρωμῆς ἐργολάδων, μετόχων τοῦ Ταμείου, προσερχόμεναι ἐκ τῆς ὑπ' αὐτῶν ἐκτελέσεως ἔργων ἢ προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου, Δήμων, Κοινοτήτων, Ν.Π.Δ.Δ., Ὁργανισμῶν Κοινῆς Ὀφελείας, Δημοσίων Ἐπιχειρήσεων καὶ Τραπεζῶν, καταρτίζονται ἐγγράφως καὶ ὑπόκεινται εἰς τὸ κατὰ νόμον χαρακτῆρμον τῆς ἐμπορικῆς κλίμακος».

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., καθορίζεται ὁ τρόπος καὶ αἱ προϋποθέσεις ἐγκωρήσεως πρὸς τὸ Ταμεῖον τοῦ ἀντιτίμου τῆς ἐργολαβίας, ὁ τρόπος καταβολῆς μέρους ἢ ὅλοκληρου τῆς προσεφολουμένης ἀπαιτήσεως, τὸ ποσοστὸν τῆς προμηθείας τοῦ Ταμείου ὅπου δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλύτερον τοῦ νομίμου προσεφολητικοῦ τόκου τῶν Τραπεζῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου εδαφίου».

"Άρθρον 17.

1. Ἡ παράγραφος 8 τοῦ άρθρου 11 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι :

«8. Τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα δὲν ὑπόκειται εἰς παραγραφήν. Συντάξεις καὶ ἄλλαι οἰκισθῆναι φύσεως παροχαὶ παραγράφονται μετὰ τριετίαν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ μηνὸς καθ' ὃν κατέστησαν ἀπαιτηταί».

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, παραγραφέντων συνταξιοδοτικῶν δικαιωμάτων, ἔστω καὶ ἂν ἐξεδόθη ἀπορριπτικὴ ἀπόφασις τοῦ Α.Σ. τοῦ Ταμείου, τῶν οἰκονομικῶν ἀποτελεσμάτων ἐπερχομένων ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς, μετὰ τὴν ἰσχύιν τοῦ παρόντος, τῆς σχετικῆς αἰτήσεως».

"Άρθρον 18.

Τὸ τελευταῖον εδάφιον τοῦ άρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 20-11/4.12. 1940 Β. Δ/τος, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Εἰς περίπτωσιν θανάτου ἀμέσως ἡτθαλισμένου ἢ συνταξιοῦχοι χορηγοῦνται ἔξοδα κηδείας ὧν τὸ ποσὸν ὀρίζεται ἴσον πρὸς τὸ ἐκάστοτε ὕψος δύο μηνιαίων συντάξεων λόγῳ γήρατος διὰ 35 ἐτὴ ἀσφαλείσεως».

Τὸ ἥμισυ τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ, δι' ἔξοδα κηδείας, καταβάλλεται παρὰ τοῦ Ταμείου διὰ τὰ συνταξιοδοτούμενα καὶ ἀποβιοῦνται μέλη τῆς οἰκογενείας τῶν ἡτθαλισμένων».

Τὰ ἔξοδα κηδείας καταβάλλονται εἰς τὸν ἐπιζῶντα σύζυγον, ἐν ἐλλείψει δὲ τούτου, εἰς τὸν πράγματι ἐπιληφθέντα καὶ διευρηγῆσαντα τὴν κηδείαν, ἐφ' ὅσον δὲν δικαιούνται τοιοῦτων ἐξ ἄλλης πηγῆς, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει καταβάλλεται ἡ διαφορά».

"Άρθρον 19.

Αι διατάξεις του άρθρου 2 του από 20-11/4.12.1940 Β. Δ/τος άρριμωμούνται ως παράγραφος 1, παραστιθεμένης παραγράφου 2, ως ακολούθως:

«2. Ειδικώς, έργολήπται δημοσίων έργων, ήσφαλισμένοι του Ταμείου, έχοντες επ' όνόματί των ή εκ της πιστώσεως των επ' όνόματι τρίτου μη έξοφληθείσαν έγγυητικήν έπιστολήν, λογίζονται διά την άπονομήν συντάξεως ότι έπαυσαν να άσκουν το επαγγέλματός:

α. Από της ήμερομηνίας καταλήψεως των υπό του κατά νόμον όρίου ήλικίας ή λήξεως ισχύος του πτυχίου των, και

β. από της πρώτης του έπομένου μηνός, μετά την, κατ' άρθρον 23 του παρόντος Δ/τος, δήλωσίν των».

"Άρθρον 20.

Η παράγραφος 11 του άρθρου 11 του Α.Ν. 2326/1940, ως τροποποιηθείσα, ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«11. Ουδέμία σύνταξις άπονέμεται άν μη προηγουμένως έχουν έξοφληθί πάσαι αι έξ ασφαλιστικών εισφορών υποχρεώσεις των ήσφαλισμένων προς το Ταμείον, μετά των προσθέτων επιβαρύνσεων άφ' ής χρονολογίας και άρχεται ή καταβολή της συντάξεως.

Κατ' εξαίρεσιν είναι δυνατή ή άπονομή της συντάξεως και πρό της ήμερομηνίας έξοφλήσεως των όφειλών του ήσφαλισμένου, εάν το σύνολον της κυρίας όφειλής δέν υπερβαίνει το ποσόν τών άντιστοιχούν εις το σύνολον δώδεκα (12) μηνιαίων εισφορών του έδαφίου α της παρ. 1 του άρθρου 7 του παρόντος. Είς την περίπτωση ταύτην το όφειλόμενον ποσόν συμψηφίζεται με το ποσόν των πρώτων συντάξεων.

Είς περίπτωσην καδ' ήν ύφίστανται όφειλαι των μετόχων εξ οιασδήποτε άλλης αίτίας, πλην ασφαλιστικών εισφορών, άπονέμεται ή σύνταξις και συμψηφίζεται το ποσόν της όφειλής με τας συντάξεις μέχρις όλοσχερούς έξοφλήσεως».

"Άρθρον 21.

1. Καθυστερούμεναι εισφοραι υπό έργοδοτών, ως και πάσης φύσεως όφειλαι των ήσφαλισμένων, έλευθέρως άσκούντων το επαγγέλμα ή έμμισθων, προς τους Κλάδους Συντάξεων, Υγειας και Ειδικών Λογαριασμών Προσθέτων Παροχών, έξοφλούνται αναπροσαρμοζόμεναι επί τη βάση του ύψους αυτών και των συντελεστών κρατήσεων, των ισχύόντων κατὰ τον χρόνον της έξοφλήσεως.

Όφειλαι ήσφαλισμένων και τρίτων, προσερχόμεναι εκ πάσης φύσεως υποχρεώσεων των προς οιονδήποτε Κλάδον ή Λογαριασμών Ασφαλίσεως του Ταμείου, αναπροσαρμοζόμεναι ή μη, επιβαρύνονται άφ' ής κατέστησαν άπαιτηται διά προσθέτου τέλους εν επί τοις εκατόν (1%) μηνιαίως μη δυναμένου να υπερβίη το πενήτην τοις εκατόν (50%) της κυρίας όφειλής.

2. Αι διατάξεις του Α.Ν. 86/1967 περί επιβολής κυρώσεων κατὰ των καθυστερούντων την καταβολήν και άπόδοσιν εισφορών εις Όργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως, ως έτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, εφαρμόζονται και διά το Τ.Σ.Μ.Ε.Α.Ε.

"Άρθρον 22.

Το άρθρον 27 του από 20-11/4.12.1940 Β. Δ/τος αντικαθίσταται ως ακολούθως:

α"Άρθρον 27.

1. Η ήλικία των ήσφαλισμένων και των μελών της οικογενείας των άποδεικνύεται άποκλειστικώς διά ληξιαρχικής πράξεως γεννήσεως συνταχθείσης ή διορθωθείσης εντός ενενήκοντα ήμερών από της γεννήσεως των. Έν έλλείψει ληξιαρχικής πράξεως γεννήσεως ως άνωτέρω, ή ήλικία άποδεικνύεται άποκλειστικώς των μεν άρρένων διά της έγγραφής εις τὰ Μητρώα Αρρένων και εν έλλείψει τιαστικής διά της έγγραφής εις τὰ εν ισχύι Δημοτολόγια, των δέ θηλέων διά της έγγραφής εις τὰ εν ισχύι Δημοτολόγια.

2. Επί δύο ή πλείονων έγγραφών εις τὰ αυτά ή διάφορα εν ισχύι Δημοτολόγια και υπό διάφορον έτος γεννήσεως, λαμβάνεται υπ' όψιν ή έγγραφή εξ ής προκύπτει ή μεγαλύτερα ήλικία. Έν περιπτώσει διορθώσεως ή μεταβολής του έτους γεννήσεως του αναγραφόμενου εις τὰ Μητρώα Αρρένων ή τὰ εν ισχύι Δημοτολόγια γενομένη καδ' οιονδήποτε τρόπον, λαμβάνεται υπ' όψιν το πρό της διορθώσεως ή της μεταβολής αναγραφόμενον έτος γεννήσεως.

3. Είς περίπτωσην καδ' ήν δέν προκύπτει εκ των άνωτέρω στοιχείων ή ακριβής ήμερομηνία γεννήσεως μετόχου ή μελών της οικογενείας του, διά τὰ υπέρ ή κατὰ του Ταμείου δικαιώματα, ως ήμέρα γεννήσεως θεωρείται ή 1η Ιουλίου του έτους εις ο αναφέρεται αυτη.

4. Ο γάμος ήσφαλισμένου και των μελών της οικογενείας του, ως και ο θάνατος, άποδεικνύεται διά ληξιαρχικής πράξεως.

Υπό του Α.Σ. του Ταμείου καθορίζονται τὰ άποδεικνύοντα την τέλει και μη λύσιν του γάμου, δικαιολογητικά, εν περιπτώσει άδυναμίας παραγωγής ληξιαρχικής πράξεως».

"Άρθρον 23.

1. Τὰ άρθρα 3, 5, 6, 13 και 30 του από 20-11/4.12.1940 Β. Δ/τος, ως τροποποιηθείσα ισχύουν, αντικαθίστανται ως ακολούθως:

α"Άρθρον 3.

1. Συντάξεως λόγω γήρατος δικαιούται, ο μέτοχος ο έξερχόμενος της ασφαλίσεως και έχων συμπληρώσει:

α. 35ετή χρόνον ασφαλίσεως άνεξαρτήτως όρίου ήλικίας.

β. 25ετή χρόνον ασφαλίσεως και το 58ον έτος της ήλικίας του.

γ. 20ετή χρόνον ασφαλίσεως και το 60ον έτος της ήλικίας του.

Είς άπάσας τας άνωτέρω περιπτώσεις άπαιτείται και 15ετής τουλάχιστον χρόνος πραγματικής ασφαλίσεως εις το Τ.Σ.Μ.Ε.Α.Ε.

2. Συντάξεως λόγω άναπηρίας δικαιούται ο μέτοχος ο κα-
θυστάμενος άνίκανος προς εργασία συνεπεία παθήσεως ή βλάβης ή έξασθενίσεως σωματικής ή πνευματικής κατὰ τὰ 67% και εφ' όσον διαρκεί ή άνικανότης κατὰ πρόσδεσιν της κατ' άρθρον 25 του παρόντος όριζόμενης Έπιτροπής μετά συμπλήρωσιν 5ετούς τουλάχιστον χρόνου πραγματικής ασφαλίσεως και υπό την προϋπόθεσιν διακοπής της άσκήσεως του επαγγέλματός του.

Της άνωτέρω συντάξεως δικαιούται και ο, κατὰ τὰ άνωτέρω, καθυστάμενος άνίκανος συνεπεία βιαίου συμβάντος ή κατὰ την άσκησιν του επαγγέλματός του, έττω και άν έχη χρόνον έλάττωνα της πενταετίας.

Η άνικανότης θεωρείται όριστική και ο άνίκανος δέν υπόκειται εις επανεξέτασιν μετά την συμπλήρωσιν του 55ου έτους της ήλικίας του και συνεχή 7ετή συνταξιοδότησιν λόγω άνικανότητος.

3. Συντάξεως λόγω θανάτου ήσφαλισμένου, έχοντος συμπληρώσει πενταετή χρόνον πραγματικής ασφαλίσεως, ή συνταξιοδότης, δικαιούνται:

α. Η χήρα σύζυγος.

β. Ο άνίκανος και ενδεής χήρος σύζυγος, τοις όποίου ή συντήρησις έόχουσε κυρίως την διανοΰσαν.

γ. Τὰ μη υπερβάοντα το 20ον έτος της ήλικίας των άγαμα, άρρενα, άνεξαρτήτως δέ ήλικίας τὰ άγαμα θήλεα τέκνα, νόμιμα, νομιμοποιηθέντα, αναγνωρισθέντα ή υιοθετηθέντα δν ή υιοθεσία συνετελέσθη δύο τουλάχιστον έτη πρό του θανάτου του υιοθετήσαντος γονέως, επί δέ γυναικός και τὰ φυσικά τέκνα αυτης.

δ. Η διαζευχθείσα υπαιτιότητι του συζύγου ή κοινή υπαιτιότητι συζύγου αποδιώσαντος ήσφαλισμένου ή συνταξιοδότη. ως και έκείνη δι' ήν ή περί διαζυγίου δική διεκόνη εις αιώνα συνεπεία θανάτου του άνδρός, εφ' όσον εύρίσκεται εν ενδεΐα και κρίνεται άνίκανος προς εργασία παρὰ της Υγειονομικής Έπιτροπής του Ταμείου.

ε. Οί γοναίς, οί άγαμοί άδελφοί μέχρι συμπληρώσεως του 20ου έτους της ηλικίας των και αί μη έλθούσαι εις γάμον άδελφαί έφ' όσον εύρίσκονται έν ένδειά και ή συντήρησίς των έξάρουε κυρίως τόν θανάτου, υπό τήν προϋπόθεσιν ότι κατά τόν χρόνον του θανάτου του ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου δέν ύφίσταται σύζυγος ή τέκνον δικαιούμενον συντάξιως.

4. Κατ' εξαίρεσιν δικαιούνται συντάξιως τά άρρενα άγαμα τέκνα, ως και οί άρρενες άγαμοί άδελφοί και μετά τήν συμπλήρωσιν του 20ου έτους ηλικίας των, έφ' όσον:

α. Δέν υπερέβησαν τόν 25ον έτος της ηλικίας των και φοιτούν πραγματικώς εις Σχολάς Μέσης, Άνωτέρας ή Άνωτάτης έκπαιδεύσεως.

β. Κατά τήν χρονολογίαν του θανάτου του ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου είναι άνίκανοι πρὸς έργασίαν, κατέστησαν δέ άνίκανοι πρὸ της συμπληρώσεως του 20ου έτους της ηλικίας των ή διαρκούσης της, κατὰ τὸ προηγούμενον εδάφιον, φοιτήσεώς των και εύρίσκονται έν ένδειά.

Η συνταξιοδότησις των ως άνω προσώπων διαρκεί δι' όσον χρόνον εξακολουθοῦν ύφιστάμεναι αί άνωτέρω προϋποθέσεις.

5. Συντάξιως λόγω θανάτου δικαιούνται τά, εις τὰς παραγράφους 3 και 4 του παρόντος άρθρου, πρόσωπα και εις περίπτωσιν καθ' ήν ο ήσφαλισμένος είχε χρόνον ασφαλίσσεως έλάττωνα της πενταετίας, άν ο θάνατος του ήσφαλισμένου επήλθεν εκ βιαίου συμβάντος ή κατὰ τήν άσκησιν του επαγγέλματος του.

6. Δικαίωμα συντάξιως δέν ύφίσταται διὰ τὸν επιζώντα σύζυγον εάν δέν παρέλθῃ εξαμήνον από της τελέσεως του γάμου μέχρι του θανάτου του έν ένεργεία ήσφαλισμένου, δύο (2) δέ έτη προκειμένου περί συνταξιούχου, εκτός εάν:

α. Ο θάνατος επήλθεν εκ βιαίου συμβάντος ή κατὰ τήν άσκησιν του επαγγέλματος.

β. Υφισταμένου του γάμου έγεννήθῃ ή διὰ του γάμου ένομοποιήθῃ τέκνον.

γ. Η σύζυγος κατὰ τήν χρονολογίαν του θανάτου εύρίσκεται εις κατάστασιν έγκυμοσύνης και εκ ταύτης γεννηθῇ ζών τέκνον».

Άρθρον 24.

Αί διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 8 του από 20—11/4.12.1940 Β. Δ/τος, ως αντικατεστάθησαν υπό του προηγούμενου άρθρου, έχουν εφαρμογήν και επί περιπτώσεων καθ' ός δέν εθεμελιούτο συνταξιοδοτικόν δικαίωμα κατὰ τὰς προϊσχυούσας διατάξεις, έστω και εάν έχῃ εκδοθῇ άπορριπτική άπόφασις του Δ.Σ. του Ταμείου. Αί εκ της αίτίας ταύτης οικονομικαί συνέπειαι έπέρχονται από της πρώτης του έπαμένου μηνός από της υποβολής της σχετικής αίτήσεως. Συντάξις χορηγείται βάσει διατάξεων της προϊσχυούσης νομοθεσίας, δέν θίγονται διὰ του παρόντος.

Άρθρον 25.

Έν τέλει του άρθρου 14 του από 20—11/4.12.1940 Β. Δ/τος προστίθεται εδάφιον έχον ούτω:

«Ο επαναλαμβανών τήν άσκησιν του επαγγέλματος, συνταξιούχος, δέν δύναται νά αίτησται τήν επαναχορήγησιν της συντάξεώς του, πρὸ της παρελεύσεως τουλάχιστον ενός έτους».

Άρθρον 26.

1. Τὸ άρθρον 15 του από 20—11/4.12.1940 Β. Δ/τος ως τροποποιηθέν ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρον 15.

1α. Η σύνταξις λόγω γήρατος άρχεται από της πρώτης του μηνός του επόμενου έκείνου καθ' όν ο ήσφαλισμένος εδήλωσε, κατὰ τὰς διατάξεις του παρόντος Διατάγματος, ότι διάκοψε τήν άσκησιν του επαγγέλματος ή απέχωρησεν εκ της υπηρεσίας, έφ' όσον ήθελεν υποβάλει σχετικῇ πρὸς τουτο αίτησιν έντός τριμήνου από της διακοπής. Έν περιπτώσε: υποβολής της αίτήσεως μετά τήν παρέλευσιν της ως άνω

τριμήνου προθεσμίας, ή σύνταξις άρχεται έν τρίμηνον πρὸ της υποβολής της αίτήσεως.

β. Η σύνταξις λόγω άναπηρίας άρχεται από της ημέρας καθ' ήν επήλθεν ή άικανότης, μη δυναμένη πάντως νά ανατρέξῃ εις χρόνον προγενέστερον του τριμήνου πρὸ της υποβολής της αίτήσεως.

γ. Η σύνταξις λόγω θανάτου άρχεται από της ημέρας του θανάτου του ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου.

2. Η σύνταξις διακόπτεται τήν ημέραν καθ' ήν:

α. Επήλθεν ο θάνατος του συνταξιούχου.

β. Ο συνταξιούχος λόγω γήρατος κατέστη εκ νέου ήσφαλισμένος διὰ της επανασκήσεως του επαγγέλματος.

γ. Κρίνεται διὰ γνωματεύσεως της, κατ' άρθρον 25 του παρόντος διατάγματος ορίζουσής Εμπροσής, ότι άπεκατεστάθῃ ή ύγεία του ως άνίκανου άρχικώς κρινέντος.

δ. Αναθεωρήθῃ ή άπόφασις του Δ.Σ. προκειμένου περί συντάξεως χορηγηθείσης, συντηρούσης της προϋποθέσεως ένδειας.

3. Η σύνταξις άπόλλυται εάν:

α. Η χήρα σύζυγος ή ή χήρα μήτηρ ή ο χήρος σύζυγος ή ο χήρος πατήρ ή τὸ θήλυ τέκνον ή ή άδελφή ή τὸ άγαμον άρρεν τέκνον ή ο άγαμος άδελφός, συνήψε γάμον κατὰ τὸ ήμεδαπὸν ή τὸ αλλοδαπὸν δίκαιον.

β. Τὸ άγαμον άρρεν τέκνον ή ο άγαμος άδελφός συνεπλήρωσε τὸ 20ὸν έτος της ηλικίας του, εκτός εάν φοιτοῦν εις Σχολὰς ή τυγχάνουν άνίκανοι πρὸς έργασίαν οτε συνεχίζεται ή συνταξιοδότησίς των ως ορίζουν αί σχετικαί περί αὐτῶν διατάξεις.

4. Η σύνταξις καταβάλλεται εις τήν άρχήν εκάστου μηνός.

5. Εἰς τὰς, κατὰ τὰς παραγράφους 2 και 3 του παρόντος άρθρου περιπτώσεις διακοπής ή άπώλειας της συντάξεως, τὸ καταβληθέν ποσὸν από της ήμερομηνίας καθ' ήν επήλθεν ή διακοπή ή ή άπώλεια της συντάξεως μέχρι: του τέλους του εις δν αναφέρεται αὕτη μηνός, δέν αναζητείται».

2. Κατὰ πάσαν περίπτωσιν άπονομής συνταξιοδοτικῶν παροχῶν, περί ὧν ή προηγούμενη παράγραφος, εφαρμόζονται και αί διατάξεις της παραγράφου 11 του άρθρου 11 του Α.Ν. 2326/1940, ως αντικατεστάθησαν υπό του άρθρου 20 του παρόντος Νόμου.

3. Δέν άποτελεῖ κώλυμα πρὸς συνταξιοδότησιν των έργωληπτῶν δημοσίων έργων, ή μη ισχύς του πτυχίου των επί τρία (3) τὸ πολὺ έτη πρὸ της συμπληρώσεως των χρονικῶν προϋποθέσεων συνταξιοδότησεως τούτων ή των δικαιούχων των.

Άρθρον 27.

Τὸ άρθρον 16 του από 20—11/4.12.1940 Β. Δ/τος, ως τροποποιηθέν ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρον 16.

1. Τὸ ποσὸν της υπό του Ταμείου χορηγουμένης μηνιαίας συντάξεως λόγω γήρατος ή άναπηρίας, ορίζεται εις τὰ ε-ξομήκοντα πέντε εκατοστά (75%) του εκάστοτε βασικοῦ μισθοῦ δημοσίου πολιτικοῦ υπαλλήλου επί 2ῳ βαθμῷ, διὰ τοὺς έχοντας τριακονταπενταετῇ συνολικὸν χρόνον άσφαλίσεως.

Δι' εκάστον έτος ασφαλίσσεως και μέχρι 35 ετών υπολογίζεται έν τριακοστὸν πέμπτον (1/35) του ως άνω ποσού.

2. Διὰ τοὺς έχοντας χρόνον ασφαλίσσεως μείζονα των 35 ετών, ή σύνταξις προσυξάνεται δι' εκάστον έτος πέραν των 35 ετών και μέχρι 45 ετών, κατὰ έν πεντηκοστὸν (1/50) τοῦ κατὰ τήν προηγούμενην παράγραφον ποσού πλήρους συντάξεως των 35 ετών.

3. Οὐδεμία σύνταξις λόγω γήρατος ή άναπηρίας δύναται νά είναι κατωτέρα των 14/35, λόγω δέ θανάτου των 12/35 του κατὰ τήν παράγραφον 1, ποσού διὰ 35 συντάξιμα έτη. Τὸ κατώτατον ὄριον συντάξεως λόγω θανάτου αναφέρεται εις τήν εικογένησιν του αποβιώσαντος.

4. Τά, κατά τὰς προηγουμένας παραγράφους τοῦ παρόντος ἄρθρου, ποσοστά, δύνανται νὰ ἀυξομειωθῶσι δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 28.

Τὸ ἄρθρον 17 τοῦ ἀπὸ 20-11/4.12.1940 Β. Δ/τος, ὡς τροποποιηθὲν ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

α' Ἀρθρίον 17.

1. Ἡ παρεχομένη ὑπὸ τοῦ Ταμείου σύνταξις λόγῳ θανάτου ὀρίζεται εἰς ποσοστὰ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης συντάξεως γήρατος, ὡς ἐξῆς:

- α. Διὰ τὴν χήραν σύζυγον ἄνευ τέκνων εἰς 75%.
- β. Διὰ τὴν χήραν σύζυγον μεθ' ἐνὸς τέκνου εἰς 85%, ἐξ ὧν τὰ 60% εἰς τὴν χήραν καὶ 25% εἰς τὸ τέκνον.
- γ. Διὰ τὴν χήραν σύζυγον μετὰ δύο ἢ πλείονων τέκνων εἰς 100%, ἐξ ὧν 50% εἰς τὴν χήραν καὶ τὸ ὑπόλοιπον εἰς τὰ τέκνα κατ' ἴσας μερίδας.
- δ. Δι' ἐν μόνον τέκνον εἰς 75%.
- ε. Διὰ δύο μόνον τέκνα εἰς 90% κατ' ἴσας μερίδας.
- στ. Διὰ τρία ἢ πλείονα μόνον τέκνα εἰς 100% κατ' ἴσας μερίδας.
- ζ. Διὰ γονέα ἢ τούτου μὴ ὑπάρχοντος, δι' ἀδελφὸν εἰς 50%.

Ὑπαρχόντων ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἢ πλείονων τοῦ ἐνὸς ἀδελφῶν, τὸ ἐν λόγῳ ποσοστὸν κατανέμεται κατ' ἴσας μερίδας.

Τὰ κατὰ περίπτωσιν ἀναφερόμενα ποσοστὰ διὰ τὴν χήραν σύζυγον, ἰσχύουν καὶ διὰ τὸν δικαιούμενον συντάξεως χήρον σύζυγον.

2. Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ποσοστὰ δύνανται νὰ ὑπερβῶν τὸ 100% τῆς συντάξεως γήρατος ἢν ἐδικαιούτο ὁ θανών.

3. Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας, τῆς συντάξεως δικαιούχου τινὸς προσώπου ἢ χορηγήσεως ταύτης εἰς διαζευχθεῖσαν θυγατέρα, τὸ ποσοστὸν τῆς συντάξεως τῶν λοιπῶν συνταξιοδοτούμενων προσώπων ἀναπροσαρμόζεται ἀναλόγως, ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνός.

Ἄρθρον 29.

1. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δημιουργεῖται ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ προσώπου δικαίωμα πλείονων συντάξεων ἐκ τοῦ Ταμείου, εἰς τὸν δικαιούχον καταβάλλεται ἡ ἀνωτέρα κατὰ ποσὸν σύνταξις, ὡς καὶ ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὸ 1/3 τοῦ ποσοῦ τῆς ἥς δικαιούται ἐτέρας συντάξεως, μὴ ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων περὶ κατωτάτων ὁρίων συντάξεων.

Ἡ ἐτέρα αὕτη σύνταξις καταβάλλεται ἄνευ τοῦ ἐν αὐτῇ περιρριμοῦ εἰς ἃς περιπτώσεις οἱ δικαιούχοι εἶναι πλείονα τοῦ ἐνὸς πρόσωπου.

2. Ἀπασαί αἱ ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἀπονεμηθεῖσαι συντάξεις ἀναπροσαρμόζονται βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου τῆς ἰσχύος του, μηνός.

3. Εἰς τοὺς συνταξιούχους τοῦ Ταμείου τοὺς δικαιουμένους κατὰ τὴν πρώτην Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους, συντάξεως, καταβάλλεται, μετὰ τῆς συντάξεως τοῦ ἐν λόγῳ μηνός, ἡμίσεια σύνταξις ὡς ἐπίδομα ἀδείας, ἐφ' ὅσον δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου διαπιστοῦται ἡ οἰκονομικὴ δυσνάτης διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ ἐν λόγῳ ἐπίδοματος.

Ἄρθρον 30.

Τὸ ἄρθρον 25 τοῦ ἀπὸ 20-11/4.12.1940 Β. Δ/τος, ἀντικαθίσταται οὕτω:

α' Ἀρθρίον 25.

1. Ὃπου ἐν τῇ καίρῳ περὶ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. νομοθεσίᾳ, διὰ τὴν γένεσιν δικιωματος συντάξεως ἀπαιτεῖται ὡς προϋπόθεσις σωματικὴ ἢ διανοητικὴ ἀνικανότης, αὕτη δεδαιούται ὑπὸ Πρωτοβάθμιου ἢ ἐν περιπτώσει προσφυγῆς ὑπὸ Δευτεροβάθμιου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξ ἰατρῶν.

Ἡ Πρωτοβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ἐκ τριῶν ἰατρῶν ὑπερτερόντων ἢ ἀποσχολουμένων παρὰ τῷ Κλάδῳ Ὑγείας τοῦ Ταμείου καὶ ὀριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ.

Ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ἐκ τριῶν ἰδιωτῶν ἰατρῶν ἐξ ὧν δύο ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ὁ δὲ τρίτος ὑπὸ τοῦ ἡσφαλισμένου.

Ἡ Πρωτοβάθμιος Ἐπιτροπὴ γνωματεύει περὶ τῆς ἀνικανότητος ἢ μὴ τοῦ ἐξεταζομένου καὶ καθορίζει ποσοστὸν εἰς ἑκατοστὰ (ἐκατὸν) τῆς δεδαιωθείσης ἀνικανότητος καὶ τὴν πιθανὴν διάρκειαν αὐτῆς.

Ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς γνωματεύσεως τῆς Πρωτοβάθμιου Ἐπιτροπῆς μετὰ προσφυγὴν τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ τοῦ Ταμείου καὶ ἡ γνωματεύσις τῆς εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Ταμείου. Ἡ προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς Δευτεροβάθμιου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἀσπείρει ἐντὸς ἐξήκοντα (60) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβάθμιου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Δὲν ἀπαιτεῖται ἡ κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαδικασίαν θεσπίσις τῆς ἀνικανότητος, ὡς καὶ τοῦ βαθμοῦ ταύτης ἐμπίσθων ἡσφαλισμένων ὅταν ἀνεγνωρίσθῃ αὐτοῖς δικαίωμα συντάξεως δι' ἀποφάσεως τῶν οἰκείων Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν.

3. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται ἀπαξ νὰ παραπέμπῃ τὸν ἐνδιαφερόμενον ἐκ νέου εἰς τὴν Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν μέχρι τῆς λήξεως τοῦ ὁρισθέντος χρόνου ἀνικανότητος.

4. Ἡ ἀμοιβὴ κατὰ συνεδριάσιν τῶν μελῶν τῆς μὲν Πρωτοβάθμιου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς θαρύνει τὸν Κλάδον Συντάξεως τοῦ Ταμείου, τῆς δὲ Δευτεροβάθμιου τοιαύτης, τὸν προσφεύγοντα.

Τὸ ὕψος τῆς ἀμοιβῆς τῶν μελῶν τῆς Πρωτοβάθμιου καὶ Δευτεροβάθμιου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, τῶν ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένων ἰατρῶν, ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπ' ἀμοιβῇ συνεδριάσεων τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν, ὀρίζεται δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

5. Προκειμένου περὶ ἡσφαλισμένου διαμένοντος ἐκτὸς Ἀθηνῶν, δύναται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον νὰ ἀναθέσθῃ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀσθενοῦς εἰς δύο ἰατροὺς τῆς ἀπολύτου ἐκλογῆς τοῦ Ταμείου. Κατὰ τῆς γνωματεύσεως τῶν ὡς ἄνω ἰατρῶν χωρεῖ προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς Δευτεροβάθμιου Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 31.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 4292/1963 «περὶ συστάσεως Κλάδου Ὑγείας παρὰ τῷ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 1259/1972 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ν. 4292/1963 κλπ.» ἀντικαθίσταται οὕτω:

«1. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Κλάδου Ὑγείας τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 1259/1972, οἱ ἡσφαλισμένοι εἰς τὸν Κλάδον Συντάξεως, ἀρ' ἧς χρονολογίας ὑπήχθησαν εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου, οἱ συνταξιούχοι αὐτοῦ, ὡς καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τῶν ὡς ἄνω κατηγοριῶν».

2. Τὸ ἐδάφιν γ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 4292/1963 ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 1259/1972, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

αγ. Ὁ ἄπορος καὶ ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν ἢ ὑπερβὰς τὸ ὅσον ἔτος τῆς ἡλικίας τοῦ πατῆρ, φυσικὸς ἢ θετὸς, ὡς καὶ ἡ ἄπορος φυσικὴ ἢ θετὴ μήτηρ».

3. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 4292/1963 ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 1259/1972 προστίθενται ἐδάφια ε καὶ στ ἔχοντα οὕτω:

α. Ἐπὶ θήλας ἐγγάμου ἡσφαλισμένης, ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συντάξει, τὰ τέκνα αὐτῆς δύνανται νὰ ὑπαρξοῦν εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Κλάδου Ὑγείας τοῦ Ταμείου, ἐξαίρουμένα ἐτέρας ἀσφαλίσεως εἰς ἣν ὑπάγονται ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας.

στ'. Αἱ θυγατέρες τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συντάξει ἡσφαλισμένων, ἐφ' ὅσον διελεύχθησαν ὑπαιτιότητι τοῦ συζύγου ἢ κοινῇ ὑπαιτιότητι.

4. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 4292/1963 ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Α. 1259/1972, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«4. Δύνανται τῇ αἰτήσεϊ των νὰ ἐξαίρεθῶν τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ Κλάδου Ὑγείας τοῦ Ταμείου, οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Δημοσίου ἢ ἐτέρου ἀσφαλιστικοῦ Ὁργανισμοῦ παρέχοντος ὑγειονομικὴν περίθαλψιν, ἀπαλλασσόμενοι τῆς ὑποχρεώσεως καταβολῆς τῆς ἀντιστοίχου εἰσφορᾶς.

Εἰς περίπτωσιν ὑποβολῆς τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω αἰτήσεως περὶ ἐξαίρεσέως των, οὗτοι ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς εἰσφορῶν ἐφ' οὗ χρόνου ὑπῆρχον εἰς τὴν ἐτέραν ἀσφάλισιν, ἐφ' ὅσον δὲν ἔτυχον παροχῶν παρὰ τοῦ Ταμείου, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς περὶ ἐξαίρεσέως αἰτήσεως. Δικαιοδομένης τῆς παρὰ τῷ ἐτέρῳ φορεῖ ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως, ἡ παρὰ τῷ Κλάδῳ ἀσφάλις χωρεῖ αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς τοιαύτης διακοπῆς.

Ἄρθρον 32.

1. Ἐργολήπται Δημοσίων Ἔργων, ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συντάξει, ὡς καὶ τὰ συνταξιοδοτούμενα ἢ συνταξιοδοτηθῆσμενα μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτῶν, δύνανται νὰ ἀναγνωρίσων δι' ἐξαγορᾶς ὡς χρόνον ἀσφαλίσεως, τὸν χρόνον:

α. Τῆς ἀναστολῆς ἰσχύος τοῦ πτυχίου των ἢ τῆς μὴ ἀνανέωσός του, ἐφ' ὅσον ἡ ἀναστολή ἢ μὴ ἀνανέωσις δὲν ὁρίζεται εἰς ὑπαιτιότητα τοῦ μετόχου καὶ ἀνάγεται εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ταμείου μέχρι 24 Ἰουλίου 1974.

β. Τῆς μὴ ἀνανέωσός τοῦ πτυχίου των κατὰ τὴν χρονικὴν περίοδον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1941 μέχρι καὶ 1944, ἐφ' ὅσον ἀνανέωσαν τοῦτο μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς χώρας. Ὁ οὕτως ἀναγνωριζόμενος χρόνος, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν διετίαν.

γ. Τῆς λήξεως τοῦ πτυχίου των καὶ μέχρι τριῶν (3) ἐτῶν, ἐφ' ὅσον μετ' αὐτὴν ἐγένετο ἀνανέωσις τούτου. Ἐὰν ἡ, κατὰ τὸ παρὸν ἐδάφιον, ἀναγνώρισις ἀφορᾷ ἀναπήρους πολέμου τῶν ἐτῶν 1940 ἕως 1949, μὲ ποσοστὸν ἀναπηρίας ἄνω τοῦ εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25%), ὁ ἀναγνωριζόμενος χρόνος δύναται νὰ ἀνέλθῃ μέχρι καὶ ἑξέ (6) ἔτη.

δ. Τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των ἐν Δωδεκανήσῳ, πρὸ τῆς ἀπελευθερώσεως ταύτης καὶ μέχρις ὀκτώ (8) ἐτῶν.

2. Ἡ ἀναγνώρισις τοῦ, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, χρόνου ἀσφαλίσεως, πραγματοποιεῖται κατόπιν ὑποβολῆς αἰτήσεως, ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ καταβολῆς εἰσφορᾶς ἀνερχομένης εἰς τὸ διπλάσιον τῆς ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου α τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Α. 2326/1940 ὀριζομένης καὶ ἰσχύουσας κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως. Ἐὰν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἀσφαλιστέου χρόνου οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα ἐπέρχονται ἀπὸ τῆς πλήρους ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς. Οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἡσφαλισμένοι δύνανται νὰ ἐξοφλήσων τὰς ἐξ ἀναγνώσεως, χρόνου ἀσφαλίσεως, ὑποχρεώσεις των εἰς εἴκοσι τέσσαρας (24) μηνιαίας δόσεις. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροσθέντος καταβολῆς δόσεως τινας, ἀπώλυσται τὸ δικαίωμα τῆς τμηματικῆς ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς καὶ τυγχάνει ἀπαιτητὸν τὸ ὑπόλοιπον ποσόν, ἀναπροσαρμοσμένον μὲ τὸ ἰσχύον ἀσφαλιστὸν κατὰ τὸν χρόνον ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς, πλέον των νομίμων προσαυξήσεων.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Α. 2724/1953 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐργοληπτῶν Δημοσίων Ἔργων τῶν ἐχόντων χρόνον ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου, ἀνεξαρτήτως χρόνου συμμετοχῆς των εἰς τὸ

Ταμεῖον, ἐφ' ὅσον ἤθελον ὑποβάλλει σχετικὴν αἴτησιν μετὰ πιστοποιητικοῦ προϋπηρεσίας, ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

4. Ἐργολήπται Δημοσίων Ἔργων, ὧν ἀφῆρέθη προσωρινῶς ἢ ὀριστικῶς τὸ πτυχίον, δύνανται νὰ συνεχίσουν προαιρετικῶς τὴν ἀσφάλισίν των εἰς τὸ Ταμεῖον μέχρι συμπληρώσεως τῶν χρονικῶν προϋποθέσεων συνταξιοδοτήσεως. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ ἀνωτέρω ἔχουν ἐτέραν ἀπασχόλησιν καὶ συνεπείᾳ ταύτης ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἐτέρου φορέως καὶ δι' ὅσον χρόνον συνεχίζεται αὕτη, δὲν χωρεῖ ἡ ὡς ἄνω συνέχισις τῆς προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως, ἔχουσάν ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Α. 4202/1961 «περὶ διατηρήσεως τῶν ἐκ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως δικαιωμάτων».

5. Ἐργολήπται Δημοσίων Ἔργων, μὴ ἀκούοντες τὸ ἐπαγγελματικὸν ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας, κεκτημένοι δὲ κατὰ τὴν ἰσχύον τῶν παρόντων νόμου, τὰς προϋποθέσεις διὰ συνταξιοδοτήσιν των, κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις, δύνανται νὰ αἰτήσων ταύτην ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

6. Τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν.Α. 2194/1943 «περὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας Τ.Σ.Μ.Ε.Α.Ε.» προστεθὲν τρίτον ἐδάφιον εἰς τὴν παράγραφον 6 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Α. 2326/1940, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Εἰς τοὺς μετόχους τῆς ὡς ἄνω κατηγορίας, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένους, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις τῆς διαρρύθμισης τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Α.Ε. νομοθεσίας, αἱ ρυθμίζονται πᾶν θέμα ἀφορῶν τοὺς μετόχους τοῦ Ταμείου, οἵτινες τυγχάνουν μέλη τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος».

7. Ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις προσωπικῶν δανείων εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ τακτικούς ὑπαλλήλους τοῦ Ταμείου, μέχρι τοῦ ὕψους τῶν ἀποδοχῶν τριῶν (3) μηνῶν, ἐντόκως πρὸς 6% ἐτησίως, ἐξοφλήσεων εἰς 36 μηνιαίας ἰσοπέτους δόσεις.

Ἄρθρον 33.

1. Συνιστᾶται παρὰ τῷ Ταμείῳ Εἰδικὸς Λογαριασμὸς Προσθέτων Παροχῶν, ἔχων ἰδίαν οἰκονομικὴν καὶ λογιστικὴν αὐτοτέλειαν.

2. Σκοπὸς τοῦ ὡς ἄνω συνιστωμένου Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ εἶναι ἡ παροχή:

α. Προσθέτου συντάξεως εἰς τοὺς λόγῳ γήρατος ἢ ἀναπηρίας συνταξιοδοτούμενους ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου ἐν ἐνεργείᾳ ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, κατὰ τὰ ὀρισθησόμενα ὑπὸ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ παρόντος προβλεπομένης Ὑπουργικῆς Ἀποφάσεως.

β. Ἐφ' ἀπαξ βοηθήματος εἰς τοὺς ἐξερχομένους τὸ πρῶτον εἰς σύνταξιν λόγῳ γήρατος ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου ἐν ἐνεργείᾳ ἡσφαλισμένου εἰς τὰ δικαιούμενα συντάξεως μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, κατὰ τὰ ὀρισθησόμενα ὑπὸ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ παρόντος προβλεπομένης Ὑπουργικῆς Ἀποφάσεως.

3. α. Εἰς τὸν, κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Εἰδικὸν Λογαριασμὸν ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς πάντες οἱ ἡσφαλισμένοι τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Α.Ε., οἱ μὴ ὑπαγόμενοι εἰς ἕτερον φορέα κυρίας ἀσφαλίσεως διὰ συνταξιοδοτήσιν, ἢ μὴ δικαιούμενοι συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου, τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Α.Ε. μὴ ὑπαγόμενων εἰς τὸν Εἰδικὸν Λογαριασμὸν.

β. Ἐν περιπτώσει ἐξαίρεσεως τῶν μετόχων ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ ἐτέρου φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως ἢ τοῦ Δημοσίου χωρὶς νὰ δικαιωθῶν συντάξεως, ὑπάγονται καὶ οὗτοι ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ὡς ἄνω Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ δυνάμενοι νὰ ἀναγνωρίσων δι' ἐξαγορᾶς καὶ προγενέστερον χρόνον κατὰ τὰ ὀρισθησόμενα δι' Ὑπουργικῆς Ἀποφάσεως ἐκδιδομένης κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ ἐπομένου ἄρθρου ὀριζόμενα.

γ. Εἰς περίπτωσιν μεταγενεστέρως υπαγωγῆς τῶν μετόχων εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἐτέρου φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως ἢ τοῦ Δημοσίου, οἱ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον υπαγόμενοι εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Προσθέτων Παροχῶν, ἐξαίρουνται τῆς παρ' αὐτῷ ἀσφαλίσεως. Οἱ ἐξ αὐτῶν ἔχοντες ὑπερδραστή συμμετοχὴν εἰς τὸν Εἰδικὸν Λογαριασμὸν Προσθέτων Παροχῶν, λαμβάνουν τὸ ἀναλογικὸν μέρος τοῦ μηνιαίου βοηθήματος, ὅσα τῇ συνταξιοδοτήσῃ των ἐκ τοῦ Ταμείου.

Μέτοχοι τοῦ Ταμείου ὑπερβάντες τὸ πεντηκοστὸν (50) ἔτος τῆς ἡλικίας των, κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δύνανται ἐντὸς ἔτους ἀπὸ αὐτῆς νὰ αἰτήσων τὴν ἐξαίρεσιν των ἐκ τοῦ ὡς ἄνω Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ, τῆς αἰτήσεως των μὴ ὑποκειμένης εἰς ἀνάκλησιν.

4. Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., τὰ τῆς ἐν γένει δὲ ὁργανώσεως αὐτοῦ, ὁρισθῆσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου.

5. Εἰς τὸν, διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου, συνιστώμενον Εἰδικὸν Λογαριασμὸν Προσθέτων Παροχῶν, ὑπάγονται καὶ οἱ ἤδη συνταξιούχοι λόγῳ γήρατος, ἀναπηρίας καὶ θανάτου, διὰ τὴν παροχὴν αὐτοῖς μηνιαίου βοηθήματος, ἐφ' ὅσον δὲν λαμβάνουν σύνταξιν ἐξ ἐτέρου φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως ἢ τοῦ Δημοσίου. Ἐξαίρετικῶς οἱ ἐξ αὐτῶν λαμβάνοντες σύνταξιν λόγῳ ἀναπηρίας δύνανται νὰ τύχουν καὶ τῶν λοιπῶν παροχῶν τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Προσθέτων Παροχῶν, ἐφ' ὅσον, μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνταξιοδοτήσεώς των λόγῳ ἀναπηρίας, παραμείνουν εἰς τὴν ἐνεργὸν ἀσφάλισιν τοῦλάχιστον ἐπὶ πενταετίᾳ.

Τὰ τῆς ἀναγνωρίσεως χρόνου ἀσφαλίσεως ὑπὸ τῶν ἐν τῇ παρούσῃ παραγράφῳ ἀναφερομένων προσώπων, ὁ ἀναγνωριστέος χρόνος, τὸ ὕψος τῆς εισφορᾶς δι' ἑκαστον ἀναγνωριζόμενον μῆνα καὶ ὁ τρόπος ἐξοφλήσεως τῶν ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ὑποχρεώσεων των, ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένης κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ ἐπομένου ἁρθρου ὁριζόμενα. Ἐν πάσῃ ὁμοσχεσίᾳ, παροχῇ τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ δὲν χορηγεῖται εἰς τὰ περὶ ὧν ἡ παρούσα παράγραφος πρόσωπα, ἐὰν προηγουμένως δὲν ἔχη ἐξοφληθῇ τὸ ἐν τρίτον (1/3) τῆς ὀφειλῆς ἐξ ἀναγνωρίσεως χρόνου ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 34.

1. Πόροι τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον συνιστωμένου Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Προσθέτων Παροχῶν, εἶναι:

α. Μηνιαία εισφορὰ τῶν υπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν αὐτοῦ, ὑπολογιζομένη εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ ἐκαστοῦ βασικῷ μισθοῦ δημοσίου πολιτικοῦ υπαλλήλου ἐπὶ βαθμῇ 2ῃ, καὶ ὁριζομένη διὰ μὲν τοὺς ἐλευθέρως ἀσκούντας τὸ ἐπάγγελμα εἰς τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3%), διὰ δὲ τοὺς ἐμίσθους εἰς ἐν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1%). Διὰ τοὺς ἔχοντας χρόνον ἀσφαλίσεως μέχρι καὶ πέντε (5) ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ πτυχίου των, ἡ μηνιαία εισφορὰ ὁρίζεται εἰς τὰ ἐξήκοντα ἑκατοστά, τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον εισφορᾶς.

β. Ποσοστὸν πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) τῶν κατὰ τὰ ἐδάφια ε, ιγ καὶ ιη τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 2326/1940 ἐσόδων τοῦ Ταμείου.

γ. Ἐργοδοτικὴ εισφορὰ ὁριζομένη εἰς ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὸ ἐκαστοῦ ἰσχύον διὰ τὸν Κλάδον Συντάξεων τοῦ Ι.Κ.Α., ὑπολογιζομένη ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ δημοσίου πολιτικοῦ υπαλλήλου ἐπὶ βαθμῇ 2ῃ.

Ἐπόχρεα διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ὡς ἄνω ἐργοδοτικῆς εισφορᾶς, εἶναι πάντα τὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα τὰ ἀπασχολοῦντα ἠσφαλισμένους τοῦ Ταμείου μὴ ἔχοντας ἐτέραν ἀσφάλισιν διὰ κυρίαν σύνταξιν πληρὴ τὴν τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.

καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις, ὡς καὶ τὰ νόμιμα ἐξομοιούμενα πρὸς τὸ Δημοσίον ἢ ἀπολαύοντα τῶν ἀτελειῶν ἢ προνομίων τούτου ἢ ἀποτελούντα δημοσίαν ἐπιχείρησιν λειτουργοῦσαν χάριν τοῦ δημοσίου συμφέροντος ὑπὸ οἰανδήποτε μορφήν, ἐξαίρουμένου τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Ἡ ὡς ἄνω εισφορὰ ἀποδίδεται, ὁμοῦ μετὰ τῆς, κατὰ τὸ ἐδάφιον α τῆς παρούσης παραγράφου, κρατήσεως τοῦ ἠσφαλισμένου, ἐντὸς τοῦ ἐπαμένου μηνὸς ἐφ' οὗ κατέστησαν ἀπαιτηταὶ αἱ ἀντίστοιχοι ἀποδοχαὶ ἢ ἀμοιβαί, συνυποβαλλομένων καὶ σχετικῶν ἀναλυτικῶν ὀνομαστικῶν καταστάσεων.

2. Ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως καταβολῆς ἢ μὴ ἀποδόσεως εἰς τὸν Εἰδικὸν Λογαριασμὸν Προσθέτων Παροχῶν, εισφορᾶς τινος ἐκ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένων, ἐφαρμογὴν ἔχουν αἱ ἐκαστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., ὡς πρὸς τὰς προσθέτους ἐπιβαρύνσεις, τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῶν ὀφειλομένων εισφορῶν καὶ τὴν δι' ἀναγκαστικῶν καὶ λοιπῶν μέτρων εἰσπραξίν αὐτῶν.

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, θέλουν ὁρισθῇ τὰ τῆς κατανομῆς τῶν ἐσόδων μεταξὺ τῶν ἐπὶ μέρους λογαριασμῶν διὰ πρόσθετον μηνιαῖον βοηθῆμα, ἐφ' ἅπαξ παροχὴν, ἐξοδα διοικήσεως καὶ ἀσφαλιστικῶν ἀποθεματικῶν κεφάλαιον ἐκ ποσοστοῦ 10% τοῦλάχιστον τῶν ἐτησίων ἐσόδων τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Προσθέτων Παροχῶν, τὰ τοῦ χρόνου ἐνάρεξως χορηγήσεως ἐκαστῆς τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον παροχῶν, αἱ προϋποθέσεις τὰς ὁποίας δέον νὰ πληροῦν τὰ ἀσφαλιζόμενα εἰς τὸν Εἰδικὸν Λογαριασμὸν Προσθέτων Παροχῶν, πρῶτον, καὶ αἱ τοιαῦται τῆς ἀπονουμῆς παροχῶν, ὁ κύκλος τῶν προστατευομένων προσώπων ὑπὸ τῶν ἐν ἐναργείᾳ ἢ συντάξει ἠσφαλισμένων καὶ τὸ δικαιούμενον ὑπ' αὐτῶν ποσοστὸν τῶν παροχῶν, τὸ ὕψος τῶν προδεδωμένων εισφορῶν καὶ παροχῶν, ὁ τρόπος ἀναγνωρίσεως καὶ ἐξαγορᾶς προϋπηρεσίας ὑπὸ ἠσφαλισμένων καὶ τῆς καταβολῆς τῶν ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ὀφειλῶν καὶ προσθέτων ἐπιβαρύνσεων, οἱ λόγοι ἀναστολῆς, διακοπῆς ἢ ἀπωλείας τῶν παροχῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, δύνανται νὰ μεταφέρονται πλεονάσματα τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Προσθέτων Παροχῶν, εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.

Ἄρθρον 35.

1. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., ρυθμίζονται:

α. Τὰ τοῦ ὕψους, τῆς βεβαιώσεως, τῆς εἰσπραξέως καὶ τῶν συνεπειῶν καθυστέρησεως καταβολῆς τῶν εισφορῶν, τὰ τῶν προϋποθέσεων, τῆς ἐκτάσεως, τοῦ ὕψους καὶ τῆς διαδικασίας χορηγήσεως τῶν παροχῶν, οἱ λόγοι ἐκπτώσεως, ἀναστολῆς καὶ διακοπῆς τῶν παροχῶν, τὸ ὕψος τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου συντάξεως καὶ τῶν λοιπῶν παροχῶν, τὰ τοῦ χρόνου ἐνάρεξως καὶ λήξεως τῶν δικαιωμάτων καὶ τὰ τῆς παραγραφῆς ἀξιώσεων ἐπὶ τὰς παροχάς, ὡς καὶ οἱ ὅροι καὶ προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως ἢ ἀπονουμῆς καὶ ἐπεντάσεως πάσης ἐτέρας παροχῆς, τὰ τῆς ἀναγνωρίσεως καὶ ἐξαγορᾶς χρόνου ἐπαγγελματικῆς ἀπασχολήσεως, ὡς καὶ τὰ τῆς παρακολουθήσεως καὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν ὑποχρεῶν πρὸς ἀπόδυσιν παντὸς πόρου τοῦ Ταμείου.

β. Πᾶσα ἐτέρα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ταμείου.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, δύναται νὰ ὁρίζεται ἡ κατανομὴ εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν, τῶν ἐσόδων διοικήσεως τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., μεταξὺ τῶν κλάδων Συντάξεων, Ὑγείας καὶ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Προσθέτων Παροχῶν.

3. Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, δύναται νὰ κωδικοποιηθοῦν αἱ διατάξεις τοῦ Α.Ν. 2326/1940 καὶ παντὸς ἐτέρου Νόμου ἀφορῶντος ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὸ Ταμεῖον, ὡς καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐκδοθέντων Διαταγμάτων ἢ Ὑπομηθικῶν Ἀποφάσεων, ὡς αὗται ἔχουν τροποποιηθῇ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὡς ἀνω Διατάγματος, ἐπιτρεπομένης τῆς μεταβολῆς τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων, παραγράφων καὶ ἐδαφίων αὐτῶν ἢ τῆς συγχωνεύσεώς των, ἄνευ μεταβολῆς τῆς ἐννοίας.

Ἄρθρον 36.

1. Ὅπου ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν εἰσφορῶν ἡσφαλισμένου καὶ ἐργοδοτοῦ ἀναφέρεται βασικὸς μισθὸς δημοσίου πολιτικοῦ ὑπαλλήλου, κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, νοεῖται ὁ βασικὸς μισθὸς τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1979 ὁ καθορισθεὶς ὑπὸ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ Ν. 754/1978 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων Πολιτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν, τῶν ὑπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ., ὡς καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων», μετὰ δὲ τὴν 1.1.1979 ὁ ἐκαστοτε ἰσχύων.

2. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργεῖται ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἁρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, τὰ ἄρθρα 4, 18 καὶ 29 τοῦ ἀπὸ 20—11/4.12.1940 Β. Δ/τος, ὡς καὶ πᾶσα ἐτέρα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 37.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, μηνὸς, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ὁρίζεται ἐν αὐτῷ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΞΙΑΔΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΡΝΤΙΝΙΔΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1979

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἑτήσια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν φύλλων τῆς πού πουλιοῦ νταὶ τμηματικὰ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1979 ὡς ἀκολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Γὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ.	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » » Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λπ. .	»	3.000
8. » » Δελτίο Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Γὰ ὅλα τὰ τεύχη καὶ τὸ Δ.Ε.Β.Ι.	»	6.000

Οἱ Δήμοι καὶ οἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουν τὸ 1/2 τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἐξῆς ποσά:

1. Γὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	30
2. » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'	»	25
4. » » » Δ'	»	50
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου κ.λπ.	»	25
6. » » » Παράρτημα	»	15
7. » » » Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λπ. .	»	150
8. » » Δελτίο Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας .	»	10
9. Γὰ ὅλα τὰ τεύχη	»	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρι 8 σελ., εἶναι 3 δρχ., ἀπὸ 9 ὡς 40 σελ. 8 δρχ., ἀπὸ 41 ὡς 80 σελ. 15 δρχ., ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἀνω ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατὰ 15 δρχ. ἀνὰ 80 σελίδες.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

I. Στὸ τεύχος Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α' Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ..	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνέλευσεις, τῶν κατὰ τὸ ἀρθρο 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων, πού προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἀρθρο 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 «περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ, πού ἀναφέρονται σὲ προσωρινὲς διατάξεις ..	»	1.000
5. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ..	»	4.000
6. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	1.000
7. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν»	»	600
8. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν», τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν γενικά, καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ, μὲ τίς ὁποῖες ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	4.000
9. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπουσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων «περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70»	»	2.000
10. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν»	»	10.000

11. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου «περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67»	Δραχ.	1.000
12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς «περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967»	»	1.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

1. Τῶν καταστατικῶν	»	1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν ...	»	400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	200
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων:

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων»	»	1.000
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωτέρω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	1.000

II. Στὸ Τέταρτο τεύχος τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων

»	»	400
---	---	-----

Τὸ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων στὸ Τεύχος Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης, πού πρέπει νὰ καταβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ), ὁρίσθηκε γενικά σὲ 5 ο/ο.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, τὸ ὁποῖο φροντίζει ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ τὸ στείλει στὴ Γενικὴ Δ/ση τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι δυνατό νὰ στέλνονται καὶ σὲ ἀνάλογο συνάλλαγμα μὲ ἐπιταγὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντῆ τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων καταβάλλεται ὡς ἐξῆς:

- στὴν Ἀθήνα: στὸ Ταμεῖο τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου),
- στὶς ὑπόλοιπες πόλεις τοῦ Κράτους: στὰ Δημόσια Ταμεία καὶ ἀποδίδεται στὸ ΤΑΠΕΤ σύμφωνα μὲ τίς 192378/3639/1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκύκλιες διαταγῆς τοῦ Γ.Λ.Κ.,
- στὶς περιπτώσεις συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ: ὅταν ἡ ἀποστολὴ τους γίνεται μὲ ἐπιταγὴς μαζί μ' αὐτὲς στέλνεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΠΑΝ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ